

LBRIS

We know
books

Gabriel Hasmațuchi

CÂTEVA SEMNE

LIMES
2026

Fundal	5
De sub scoarța uimirii	6
Câteva semne	7
Împăcare	8
Conjunția	10
Prin ceilalți	12
Semn de grațitudine	13
Omul de plută	14
Să vestim renașterea	16
Între sosiri și plecări	18
Ucenicie continuă	19
Puncte nevralgice	21
Instantaneu cu umbre	22
Un vis	23
Un pui de lebedă neagră	24
Întâmplări curente	26
Chezășie	28
Acum – cândva	29
Marea ne poartă lumina prin pântecele ei	30
Cel puțin șase ochi	31
Îndrumări	32
În albia viitorului stâncos	34
Spre izvor	35
Niciun Simon	37
Din ocne celeste	38
În carnea paginii	39
Îngemănare	40
Din marea de purpură	41
Târziu	42
Sufleorul nu mai înțelege nimic	43
Păianjenul imprevizibil	44
Poezia	45

Buchet de secunde roșii	47
Viscol izbăvitor	48
Rit(m)uri	49
Reîntocmire Poe-etică	50
Cu jarul temeinic.....	51
Înainte de a încolți	52
Pietre pentru un templu	53
Plecând de la o pildă	54
Propria îndreptare	55
Imagini	57
Cântec nou.....	58
Iată-mă, iarăși, copil	59
Dincolo de împlinire sau neîmplinire	60
În cofrajele confuziei	61
Reîntocmire	63
Un om simplu	64
Parâma	65
Vă rămân dator	67
Metamorfoză	68
Din pâine piatră	69
Stări de iarnă	70
De la zero	75
În trecere	76
Măr aromat de toamnă	77

Fundal

Când simți că pe oase
nu mai ai carne,
că sunt acoperite doar de cuvinte,

spune-le prietenilor
că ai trecut
din această viață în cealaltă
pe o punte sprijinită
pe margini de lumină și de întuneric,

că ești carne sau cuvânt,
lumină sau întuneric,

că treci și rămâi,
după cum ți-ai ales fundalul
în care să-ți imprimi chipul.

De sub scoarța uimirii

Ca un val
care lovește țărmul neconținut
este și acest poem
îngenunchat alături de mine
pe marginea destinului tăios
care mă separă
în cel ce sunt
și
în cel ce nu mai sunt.

Gerul și-a pornit girofarul
și se avântă
printre pauzele dintre cuvinte
luând chipul unei foi
pe care calcă sfioasă poezia
ivită de sub scoarța uimirii.

Spațiul
mă predă bucuriei,
timpul
mă reîntoarce
în inima copilăriei.

Câteva semne

În mișcările umbrei mele
au rămas câteva
din gesturile părinților.
De pe geamul pe care-i vedeam odinioară
se dezgheață florile.

Cu brațele încărcate cu lemne
umbra mea e a tatei.
Cu gălețile pline cu apă
umbra mea e a mamei.

Sunt câteva semne ale unor vremuri
în care focul din sobă
desena un voinic
luptându-se cu un zmeu,
în timp ce din găleți
se înălța un curcubeu.

Memoria mea se crapă
precum gheața subțire
sub pașii unui copil
ce nu dorea să crească mare.

Împăcare

Oglinda nu absoarbe sânge.
În ea se adăpostesc
chipuri vesele și fețe triste,
credințe și necredințe,
zile temerare și nopți fecunde,
mărginirile noastre cu ochii tulburați,
care dau ochii
cu nemărginirea poeziei ivite
din atingerea discretă a ploii
de tâmplele soarelui.

Oglinda nu-mi absoarbe sângele.
În ea e și adăpostul meu.

Aici Dumnezeu
nu e un substantiv comun, simplu,
atârnat ca o umbrelă
în cuierul de pe hol.

Aici, Dumnezeu
e un cuvânt mângâietor,
e un cântec liniștitor

din piepturi de îngeri.

Oglinda nu ne absoarbe sângele.

În ea orice glonț

care ne urmărește

își modifică natura.

Dintr-un vestitor al morții

plumbul lui devine

un veșmânt pentru cuvinte,

o împăcare

între lumea care apune

și lumea care răsare.

Conjuncția

Între gând și cuvânt
nu poposește doar o conjuncție,
ci și umbra mea întinsă
ca o punte,
între pământ și cer,
pe care, deseori, o străbat desculț,
dus-întors.

La capătul dinspre pământ
mă regăsesc în multe chipuri.
Dintre toate
recunosc doar pe unul
după modul în care-și ridică sprâncenele
și după zâmbetul
de care-mi amintesc
dintr-o fotografie cu mine,
copil.

La extrema dinspre cer
mă reculeg
în fața unor siluete
ce-mi par cunoscute.

nu îndrăznesc să le strig pe nume
și nici să le ating,
ard că niște lumânări de Înviere.

Orice sunet de prisos
și orice gest necontrolat
le-ar stinge.

Ar provoca și o clătinare violentă,
atât de puternică încât
conjunția dintre gând și cuvânt
s-ar transforma într-o lance
aruncată de timp, cu precizie,
spre călcâiele umbrei
care nu doar în închipuire,
ci și în realitate,
a încălțat, pe rând,
când papucii prea strâmți ai morții,
când încălțăminte neîncăpătoare a vieții.